

A7-0075/2011

22.3.2011

ДОКЛАД

относно миграционни потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС
(2010/2269(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Fiorello Provera

Докладчик по становище (*):
Corina Crețu, комисия по развитие

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	21
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ(*)	23
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ	29
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	31

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно миграционните потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС (2010/2269(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1638/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за определяне на общи разпоредби относно установяване на Европейски инструмент за съседство и партньорство¹,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1717/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 година за установяване на Инструмент за стабилност²,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1889/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за установяване на финансов инструмент за насърчаване на демокрацията и правата на човека по света³,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за сътрудничество за развитие⁴,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ⁵,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на Групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г.⁶,
- като взе предвид Решение 2010/427/ЕС на Съвета от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност⁷,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за защита правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства, прита на 18 декември 1990 г.,
- като взе предвид Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и Протокола от 31 януари 1967 г. относно статута на бежанците,
- като взе предвид Глобалния подход към миграцията, приет от Европейския съвет на 13 декември 2005 г., с който се определя външното измерение на миграционната

¹ ОВ L 310, 9.11.2006 г., стр. 1.

² ОВ L 327, 24.11.2006 г., стр. 1.

³ ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41.

⁵ ОВ L 163, 2.07.1996 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3.

⁷ ОВ L 201, 3.08.2010 г., стр. 30.

политика и нейните три главни приоритета, а именно да се насърчава законната миграция, да се води борба с незаконната миграция и да се засилва връзката между миграцията и развитието,

- като взе предвид Европейския пакт за миграцията и убежището, приет от Съвета през октомври 2008 г., Първия годишен доклад на Комисията за имиграцията и предоставянето на убежище (2009) (СОМ(2010)0214) и заключенията на Съвета относно последващите действия на Европейския пакт за миграцията и убежището от 3 юни 2010 г.;
- като взе предвид съвместната декларация Африка-ЕС относно миграцията и развитието, подписана в Sirte на 26 ноември 2006 г., в която се подчертава необходимостта, африканските държави и държавите-членки на ЕС да се ангажират с партньорство между страните на произход, транзит и местоназначение, с оглед на по-ефективно управление на миграцията, като се отчита нейната връзка с развитието,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 18 и 19 юни 2009 г. относно нелегалната имиграция,,
- като взе предвид Стокхолмската програма за 2010-2014 г., Европейския пакт за имиграцията и убежището и плана за действие на Комисията за изпълнение на Програмата от Стокхолм (СОМ(2010)0171),
- като взе предвид доклада на върховния представител и Комисията относно изменението на климата и международната сигурност от 14 март 2008 г., свързаните с него препоръки от 18 декември 2008 г. и заключенията на Съвета от 8 декември 2009 г.,
- като взе предвид съвместната декларация на министерската конференция „Изграждане на партньорства в областта на миграцията“, проведена в Прага на 27 и 28 април 2009 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност от декември 2000 г. и протоколите към нея,
- като взе предвид споразумението относно програма за сътрудничеството по въпросите на миграцията между ЕС и Либия, подписано на 4 октомври 2010 г. в Триполи от членовете на Комисията Malmström и Füle и от страна на Либия от г-н Moussa Koussa, секретар на Общия народен комитет за чуждестранни връзки и международно сътрудничество и г-н Yunis Al-Obeidi, секретар на Общия народен комитет по обществена сигурност,
- като взе предвид своята препоръка до Съвета от 20 януари 2011 г. относно преговорите по рамковото споразумение ЕС-Либия,
- като взе предвид декларацията от Триполи, приета на третата среща на върха Африка-ЕС, проведена в Триполи, Либия на 29 и 30 ноември 2010 г.,

- като взе предвид речта на заместник-председателя на Комисията/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Катрин Аштън пред Съвета за сигурност на ООН на 4 май 2010 г., в която тя подчерта необходимостта от всеобхватен подход към управлението на кризи и изграждането на мир и подчерта очевидните връзки между сигурността, развитието и правата на човека,
 - като взе предвид Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост (Директивата за синя карта)¹,
 - като взе предвид съвместната декларация, приета на срещата на високо равнище в Прага от 7 май 2009 г., отбелязваща началото на Източното партньорство,
 - като взе предвид своята резолюция от 21 септември 2010 г. относно ограничаване на бедността и разкриване на работни места в развиващите се страни: пътят напред² и по-специално параграфи 71, 72 и 73 от нея,
 - като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2010 г. относно еритрейски бежанци, държани като заложници в Синай³,
 - като взе предвид заключенията на президентството от Конференцията „За мултидисциплинарен подход към предотвратяването на трафика на хора, преследването на трафикантите и защитата на жертвите“ от 27 януари 2011 г.,
 - като взе предвид член 80 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който гласи, че политиките в областта на граничния контрол, предоставянето на убежище и имиграцията „се ръководят от принципа на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите между държавите-членки, включително във финансово отношение“, както и че „когато е необходимо, актовете на Съюза, приети по силата на настоящата глава, съдържат подходящи мерки за прилагането на посочения принцип“,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по развитие и на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0075/2011),
- A. като има предвид, че политическата, социалната и икономическата нестабилност, липсата на сигурност, политическите репресии и авторитарните режими са основните движещи сили на миграцията, като лишават местните общности от реални перспективи и приходи на местно равнище и съответно от правото да избират дали да мигрират или не и по този начин излагат живота им на постоянен риск, като им оставят миграцията като единствена възможност; като има предвид,

¹ ОВ L 155, 18.6.9, стр. 17.

² Приети текстове, P7_TA(2010)0327.

³ Приети текстове, P7_TA(2010)0496.

че изменението на климата и влошаването на околната среда представляват все по-разпространена причина за миграция,

- Б. като има предвид, че миграцията породена от нестабилност, се засилва особено в условията на война и въоръжени конфликти или риска от тях, от нарушаване на правата на човека – включително преследването или ограничаването на правата на политическите опоненти, малцинствата, включително религиозните, етническите и сексуалните малцинства и групите в неравностойно положение, от природни и породени от човека бедствия и от липсата на реални икономически перспективи и на устойчиви структури за гарантиране на демокрация и добро управление, както и на зачитането и насърчаването на граждански, политически, културни, икономически и социални права,
- В. като има предвид, че миграцията като съществуващо отдавна световно явление допринесе за обмена на идеи, но също така доведе до предизвикателства, свързани с интеграцията в приемащите общества, като по този начин беше съпроводена както от културното и икономическо обогатяване на Европейския съюз, така и от въпроси и проблеми относно социалното приобщаване и адаптация; като има предвид, че ЕС се нуждае от значителна, но контролирана имиграция, с цел подкрепа на застаряващото население в него и разрешаването на други социални и икономически предизвикателства,
- Г. като има предвид, че в миналото миграционните потоци променяха своята траектория в зависимост от мястото на упражняване на натиск, но никога не са спирани, и като има предвид, че миграцията не може да бъде прекратена, но има вероятност през следващите десетилетия да се измени по размер и сложност, поради което спрямо нея трябва да бъде предприет подход, чрез който да се избегне човешкото страдание,
- Д. като има предвид, че законната миграция е процес, който има оптимална стойност за лицата, желаещи да се преместят от тяхната страна на произход, и за приемащата страна,
- Е. като има предвид, че натискът на предизвиканите от нестабилност миграционни потоци, който приема формата на незаконна миграция, се почувства в по-голяма степен от държавите-членки, които са разположени по външните граници на ЕС,
- Ж. като има предвид, че към настоящия момент никоя държава-членка на ЕС не е ратифицирала Конвенцията на ООН за защита правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства; като има предвид, че тя представлява най-изчерпателната уредба на международното право в областта на защитата на работници-мигранти и членовете на техните семейства и дава насоки на държавите за подход, който да приемат, за да гарантират зачитането на правата на мигрантите при изработването и прилагането на политики в областта на миграцията на работници,
- З. като има предвид, че икономическата нестабилност има особено силно въздействие върху по-младите поколения, жените и малцинствата или групите в неравностойно положение, които остават без перспектива за заетост и поради това могат по-лесно

- да станат жертва на насилие, радикализация и вербуване от страна на терористични групи,
- И. като има предвид, че изменението на климата е свързано с недостига на храни и вода, обезлесяването и деградацията на почвите и все повече се определя като основна заплаха за международната сигурност и стабилност,
 - Й. като има предвид, че е необходимо хората, принудени да напуснат домовете си поради мащабни природни бедствия, причинени от изменението на климата, да получат помощ и защита; като има предвид обаче, че съществуващото право за бежанците не признава правото на международна защита на бежанците вследствие на изменението на климата,
 - К. като има предвид, че миграцията се е превърнала в единствения начин за приспособяване към изменението на климата в някои региони, които са най-засегнати от изменението на климата и последвалата от него загуба на биоразнообразие, като например Сахел,
 - Л. като има предвид, че е възможно някои мигранти също така да търсят убежище и те потенциално могат да се превърнат в официално признати бежанци,
 - М. като има предвид, че експлоатацията на незаконната миграция не само излага на голям риск живота на мигрантите, но че тя често пъти е свързана и с най-тежките нарушения на правата на човека, включително робски труд, сексуална експлоатация, малтретиране на деца и насилие на основание пол; като има предвид, че действията на ЕС за предотвратяване на такива нарушения и за защита на мигрантите, включително незаконните мигранти, намиращи се в тежко положение, следва да бъдат засилени за да станат по-ефективни,
 - Н. като има предвид, че нелегалното прехвърляне на мигранти засяга почти всяка страна в света; като има предвид, че експлоатацията на незаконните мигранти, която за съжаление представлява доходоносна дейност за лицата, въввлечени в организираната престъпност, може също така да се съчетава с контрабанда на оръжие и трафик на хора и наркотици; като има предвид, че експлоатацията на незаконните мигранти може да бъде един от източниците на финансиране на радикалните и терористичните групировки и прави мигрантите уязвими към възможността да се превърнат в жертви на кръгове от организираната престъпност и екстремистки мрежи,
 - О. като има предвид, че в политиките на ЕС следва да бъде отделено специално внимание на най-уязвимите мигранти, по-специално на непридружените непълнолетни и малолетни лица,
 - П. като има предвид, че незаконната миграция оказва въздействие върху управлението на миграцията и капацитета за интегриране както на приемащите, така и на транзитните държави; като има предвид, че в някои случаи, що се отнася до транзитните страни, тя би могла да подкопае перспективите за устойчивост и развитие на местните пазари на труда и да предизвика по-голяма нестабилност,

- Р. като има предвид, че очакваният прираст на населението в страните на произход и транзитните страни, особено в Магреб, Машрек и в по-широк план в Северна Африка, би могъл да окаже негативно въздействие върху перспективите за икономически растеж и създаване на работни места и по този начин да утежни социалното и икономическото положение в тези страни, ако не се вземат необходимите политически и икономически решения; като има предвид, че това, заедно с липсата на демократични принципи, ще доведе до появата на вътрешно напрежение и нестабилност, както показаха последните демонстрации в Тунис, Алжир, Египет и няколко други страни в арабския свят, а оттам и до увеличаване на миграционните потоци, като това ще окаже допълнителен натиск върху интеграционния капацитет на приемащите страни,
- С. като има предвид, че с оглед на настоящите демографски тенденции ЕС следва да обсъди в каква степен желае да отвори границите си през следващите години за миграционни потоци от страни на произход и транзитни страни, за да се намали техният вътрешен демографски ръст и произтичащите от него социални напрежения, като по този начин ще им помогне да запазят вътрешната си стабилност, и колко е необходимо да се инвестира в обновена икономическа програма за подобни страни, включително програма, съсредоточена върху инвестициите и създаването на работни места,
- Т. като има предвид, че следва да бъдат взети мерки за избягване на нови вълни на расизъм и ксенофобия в приемащите и транзитните страни,
- У. като има предвид, че миграцията към ЕС е само част от много по-мощен миграционен феномен в посока Юг-Север и Юг-Юг; като има предвид, че географската близост до ЕС на страните по Европейската политика на съседство (ЕПС) и същевременно подчертаната разлика в стандартите между миграционните закони на ЕС и на някои страни по ЕПС могат да създадат конкурентно предимство за тези страни, като подсилват тяхната позиция на транзитни страни и ограничат тяхната експозиция и отговорности като потенциални приемачи страни,
- Ф. като има предвид, че европейската политика на съседство следва да подкрепя по-активно способността на съседните на ЕС държави да управляват миграцията,
- Х. като има предвид, че неотдавнашните драматични събития в Египет и други държави от Северна Африка и Близкия Изток вероятно ще увеличат потока на законни и незаконни мигранти към Европа,
- Ц. като има предвид, че напреженията между страните на произход и транзитните страни и между приемащите и транзитните страни по отношение на управлението на миграционните потоци биха могли да станат източник на потенциални конфликти и неразбирателства в бъдеще в случай на липса на по-хармонизирана, координирана и ефективна миграционна политика; като има предвид обаче, че един по-координиран и всеобхватен подход към управлението на миграцията може да увеличи зачитането на достойнството на всички мигранти, които могат потенциално да допринесат за посрещането на нуждите от работна сила в страните на транзит и местоназначение, и да засили развитието в страните на произход, като има предвид, че един по-координиран и всеобхватен подход към управлението на

миграцията следва да гарантира пълно зачитане на правата на човека на мигрантите, които могат да се намират в тежко положение,

- Ч. като има предвид, че средствата, изпращани законно и по прозрачен начин от мигранти в родните им страни, могат да играят потенциално позитивна роля за насърчаване на икономическото развитие и следва да се полагат по-специални грижи за гарантиране на правата на мигрантите да подпомагат своите семейства и да инвестират в своите страни,
- Ш. като има предвид, че е необходимо Европейският съюз да разработи ефикасна и мъдра миграционна политика, подобна на прилаганите в Канада, Австралия или Нова Зеландия; като има предвид, че нестабилността в съседните на ЕС райони създава рискове за установяването на такава политика,
- Щ. като има предвид, че външната политика на ЕС може да допълва и укрепва политиките на ЕС в областта на миграцията в положителен аспект и трябва да е насочена към всички източници на нестабилност в страните на произход и да се стреми към активен диалог с транзитните страни за единни стандарти, опиращи се на правата на човека, по отношение на техните национални закони за миграцията, като по този начин създава равни условия, при които и приемащите, и транзитните страни следват еднакви правила и предлагат едно и също ниво на защита на мигрантите; като има предвид, че различното равнище на развитие на транзитните страни изисква да се осигури финансова помощ от ЕС, за да бъдат подпомогнати да постигнат стандарти, сравними с тези на ЕС,
- АА. като има предвид, че заместник-председателят/върховен представител подчерта значението на всеобхватния подход към въпросите от областта на сигурността и стабилността, чрез който стратегиите за развитие и създаването на устойчиви икономически перспективи могат да допълнят и още повече да подсилват операциите по опазване и изграждане на мира, като по този начин се създават условията за по-дългосрочна стабилност и сигурност,
- АБ. като има предвид, че новата структура на външната политика, въведена с Договора от Лисабон и създаването на Европейската служба за външна дейност дават възможност да се развиват изключително ценни взаимодействия между външната политика и политиката на отбрана, от една страна, и Европейската политика на съседство и политиката на сътрудничество за развитие, от друга страна, като взаимно подсилващи се и вътрешно свързани измерения и стратегии; като има предвид, че новата структура също така позволява на дипломатията в областта на културата да играе роля във външните действия на ЕС; като има предвид, че взаимодействията следва да се вземат предвид още на етап изготвяне на програми,
- АВ. като има предвид, че е необходимо да се прави разлика между мигранти и лица, търсещи убежище, и бежанци,
 - 1. приветства неотдашните предложения на Комисията за законна миграция, насочени към лица, различни от лицата, търсещи убежище, и настоятелно я призовава да разработи допълнителни инструменти, да установи обща имиграционна политика, да управлява икономическата миграция с оглед

насърчаване на икономическия и социалния напредък в приемащите и транзитните страни и страните на произход и да укрепи социалното сближаване, като подобри интеграцията на мигрантите; подчертава необходимостта от предоставянето на подходяща информация относно възможностите за законна имиграция в ЕС с оглед предотвратяване на незаконната миграция, по-добро използване на режимите на ЕС за законна имиграция, изясняване на настоящите перспективи и възможности в рамките на ЕС и разобличаване на фалшивата надежда, давана от трафикантите, като по този начин се ограничат печалбите, извлечени от организираната престъпност и трафика на хора поради необходимостта за мигриране; призовава Комисията да насърчи мерки за защита на уязвимите групи и лица (основно жени и деца), които често стават жертви на трафик и сексуална експлоатация и настоятелно приканва Комисията да изгради информационни центрове в трети страни относно възможностите за миграция към ЕС; призовава при все това за балансиран подход между насърчаването на легалната миграция в ЕС и предоставянето на гаранции, че ЕС има капацитет да приеме и успешно да интегрира мигрантите;

2. припомня, че добре управляваната законна миграция може да бъде също от полза за третите държави чрез паричните преводи, които имигрантите изпращат в своите държави на произход; освен това подчертава значението на подкрепата за инициативи, които са предназначени да насърчават участието на мигранти в проекти в областта на развитието и обучението в техните страни на произход;
3. призовава държавите-членки да работят в дух на сътрудничество със страните извън ЕС с цел да се гарантира лесният достъп до информацията, свързана със законната миграция, и активното популяризиране на законната миграция;
4. счита, че принудителната миграция е резултат, наред с другото, от неуспеха на икономиките, обедняването, нарушаването на правата на човека, влошаването на околната среда, нарастващите различия между богати и бедни страни, гражданските войни, войните за контрол на природни ресурси и политическото преследване;
5. приветства и подкрепя анализа и политиката на заместник-председателя/върховния представител, в които се подчертава необходимостта от всеобхватен и последователен подход, базиран на стратегии за целево развитие и права на човека като допълнителен изключително важен инструмент на външната политика на ЕС, за да се преодоляват проблемите, свързани със стабилността и сигурността, и за да се повишава ефективността на операциите по опазване и изграждане на мира; в този контекст призовава за засилване на ролята на FRONTEX с цел да се подобри контролът на миграционните потоци; счита, че в контекста на новата структура на външната политика, въведена с Договора от Лисабон и със създаването на Европейската служба за външна дейност, би било важно да се консолидира допълнително междуинституционалният диалог и разглеждането на основите и целите на подобен всеобхватен подход, особено по отношение на целевото изготвяне на програми и партньорства със страни бенефициенти, които могат да доведат до траен процес на демократизация, добро управление, зачитане на правата на човека и икономически растеж и по този начин да засилят сигурността и стабилността;

6. настоятелно призовава Комисията да разработи постоянна система за мониторинг на всички дейности на FRONTEX, свързани с управление на миграционните потоци; счита, че измерението на операциите на FRONTEX, свързано с човешките права, трябва ясно да бъде отразено в изменения текст на регламента относно FRONTEX, по-специално правото на дадено лице да напуска своята страна, забраната за връщане и правото на убежище; приветства успешните дейности, извършвани от FRONTEX, и нейното сътрудничество с държавите-членки за прилагане на общата европейска система за убежище и също така приветства създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището; счита, че дейността и операциите на FRONTEX и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището следва да бъдат стабилни и постоянни, с цел да се предостави необходимата подкрепа на държавите-членки, които са засегнати особено тежко; подчертава необходимостта от по-голяма солидарност между всички държави-членки на ЕС, по-специално по отношение на най-уязвимите от тях, с цел да се постигне възможно най-ефикасна координация на политиките и споделяне на тежестта;
7. отбелязва, че на фона на засилващия се мултилатерализъм, при който има няколко международни участници и големи донори, като ЕС, САЩ, Япония, Китай и евентуално в дългосрочен план други страни от групата БРИК, като например Бразилия и Индия, стабилността и сигурността са споделена цел и важно условие за световен икономически растеж; отбелязва освен това, че предизвикателствата, свързани със стабилността и сигурността, изискват не само подходящи ресурси в момент на бюджетни ограничения, но и мащабни икономии и координирани усилия; счита, че следва да започне процес на обсъждане относно един активен диалог между ЕС, САЩ, Япония и Китай и международните финансови институции относно стратегии за координирана географска и тематична сигурност, стабилност и помощ, които биха довели до създаването на по-силна съвкупна система от механизми и биха довели до по-балансирано, целево и ефективно предоставяне на ресурси, като същевременно се гарантира справедливо споделяне на тежестите; счита, също така с оглед на последния преглед на чуждестранната помощ, направен от Белия дом, който подчерта добавената стойност на координирането на помощите с други големи донори, че първата важна стъпка в подобен процес на обсъждане би могла да бъде среща на върха ЕС-САЩ относно засиленото сътрудничество в областта на хуманитарната помощ и помощта за развитие, с цел да се определят от трансатлантическа гледна точка областите от общ интерес и основите за координация на политиката;
8. настоятелно призовава Комисията да гарантира, че всяко споразумение за реадмисия, подписано от ЕС и неговите държави-членки, изцяло защита правата на човека и принципа на забрана за връщане и не излага на риск лицата, които се нуждаят от международна закрила;
9. отбелязва, че съществуват значителни ползи от това, на бежанците да се предоставя убежище в съседни страни, и призовава ЕС да счита този въпрос за приоритет;
10. изразява загриженост, че в момента в света има около 38 нестабилни държави (Индекс на нефункциониращите държави за 2010 г. на Фонда за мир), в които са засегнати 1 милиард души (Световна банка); отбелязва, че нестабилните държави са

най-уязвими спрямо вътрешни и външни сътресения – както политически, така и икономически, и че нестабилността на държавата допринася за миграционния процес;

11. счита, че подкрепата за политически и икономически нестабилни държави, които са вероятен източник на незаконна миграция и напрежение от гледна точка на сигурността и стабилността, следва винаги да включва, освен облекчаване на бюджета, помощ и стратегии за създаване или консолидиране на стабилност, стратегии за преки инвестиции и за достъп до пазара на ЕС, стратегии за развитие на селските райони и за гарантиране на продоволствената сигурност, подкрепа за ЦХР, политики за създаване на работни места, развитие на инфраструктурата, подкрепа за МСП, възможности за микрокредити и стратегии, чиято цел е насърчаването на демократизацията и доброто управление, социалната интеграция, предоставянето на права на жените, малцинствата или групите в неравностойно положение и етническата и религиозната търпимост, като по този начин се увеличават максимално местните перспективи и алтернативи пред потенциалните мигранти; изразява твърда убеденост, че тези стратегии следва да се базират на активни партньорства, които се основават на принципите на ангажираността и предоставянето на правомощия на страните бенефициенти, но също така и на цели, ясни пътни карти и условия за тяхното постигане, определени съвместно със страните донори, както и на критерии и строги стандарти за отчетност; изтъква, че програмите, които получават такова финансиране трябва да имат за свой основен критерий постигането на добавена стойност както на регионално, така и на местно равнище, като по този начин допринасят съществено за развитието на местните икономики;
12. подчертава, че всички проучвания и анализи на бъдещите миграционни тенденции и форми на миграция като краткосрочна, кръгова и сезонна миграция следва да вземат предвид възможните отключващи фактори за миграция, като например политическата и икономическата криза или последиците от изменението на климата в страните на произход;
13. призовава Европейския съюз и държавите-членки да предприемат действия както на национално, така и на международно равнище, за да насърчат страните на произход да приемат и прилагат мерки и политики, които създават условия за социалното, икономическото и демократичното развитие на тези страни, така че техните граждани да не са принудени да емигрират;
14. призовава Комисията и ЕСВД да положат допълнителни усилия по отношение на развитието и демократизацията на страните на произход и да насърчават принципите на правовата държава, с цел да се овладеят първопричините за проблемите, свързани с миграцията;
15. насърчава създаването на центрове за информация и управление на миграцията извън ЕС, с цел да се предостави помощ на третите държави, които са страни на произход или транзитни страни, при определянето на миграционната им политика в отговор на проблемите на потенциалните и на завръщащите се мигранти, да се предложат насоки относно законната имиграция, както и относно възможностите за

работа и условията на живот в страната на местоназначение и да се окаже помощ при професионалното обучение за бъдещи мигранти въз основа на опита, натрупан в рамките на пилотния проект в Бамако, Мали (Център за информация и управление на миграцията); призовава Комисията да предоставя на водещите комисии на ЕП редовни доклади относно новите инициативи за създаване на подобни центрове;

16. припомня, че в своята резолюция от 21 септември 2010 г. относно ограничаване на бедността и разкриване на работни места в развиващите се страни: пътят напред¹ Парламентът подчерта, че ЕС не следва да се колебае да прилага санкции, когато страните не спазват своите задължения в областта на управлението и правата на човека съгласно търговските споразумения, изиска от органите на ЕС да гарантират добросъвестното съблюдаване на принципа на обвързаност с условия, както е предвидено в Споразумението от Котону, и подчерта, че същите критерии за обвързаност с условия следва да се прилагат при предоставянето на подкрепа както по Европейския фонд за развитие (ЕФР), така и по Финансовия инструмент за сътрудничество за развитие; подчертава, че подобни критерии за обвързаност с условия следва да се прилагат и за подпомагане, получавано от ЕС, но различно от помощта за развитие и хуманитарната помощ, включително макрофинансовата помощ, предоставяна чрез заеми от МВФ, както и операциите по отпускане на заеми чрез програмите на ЕИБ и ЕБВР, и че подобно подпомагане следва да се основава на партньорство, общи цели, ценности и лоялност и следва да може да отговаря на очакванията както на донорите, така и на бенефициентите; подчертава освен това, че активната подкрепа от ЕС за страните бенефициенти следва да бъде ефективна и насочена към постигане на резултати и че следва да се спазват основните ценности на ЕС; изисква заместник-председателят/върховен представител и Комисията да се стремят към постигане на целта за лоялност към ЕС и спазването на неговите основни ценности при изграждането на структурата на финансовата помощ на ЕС и в рамките на двустранните отношения със страни, които получават подобна помощ; счита, че следва да се постави началото на процес на размисъл на равнище ЕС относно основите и обхвата на прилагането на критериите за обвързаност с условия по отношение на финансовата помощ от ЕС;
17. приветства клаузите относно правата на човека във всички двустранни търговски споразумения на ЕС и подкрепя включването на принципа на обвързаност с условия в търговските споразумения с развиващите се страни чрез Общата система за преференции; признава, че този принцип на обвързаност с условия не винаги се прилага, тъй като Комисията показва нежелание да налага санкции на развиващите се страни, които не изпълняват ангажиментите, поети във връзка със зачитането на правата на човека, доброто управление и демократизацията; настоятелно призовава Комисията да предвижда санкции, когато това е необходимо, но изисква от нея, преди налагането на такива санкции, да проучва внимателно техните последици за населението на страните бенефициенти;
18. счита, че политики, подобни на тези за страните на произход, следва да се прилагат и за транзитните страни, например по отношение на стратегиите за намаляване на бедността, преките инвестиции и достъпа до пазара, като се акцентира върху

¹ Приети текстове, P7_TA-PROV(2010)0327.

програма за създаване на трудова заетост, която може да осигури перспективи за ефективно дългосрочно социално приобщаване, да стабилизира вътрешния пазар на труда и да увеличи дългосрочния потенциал на транзитните страни;

19. счита, че при управлението на потоците на незаконната имиграция ЕС и неговите държави-членки трябва да спазват изцяло правата на лицата, търсещи убежище, и да се въздържат от действия, които биха попречили на потенциалните бежанци да търсят закрила;
20. призовава Комисията да разработи механизъм за установяване на носещите отговорност за настаняването на лицата, търсещи убежище, и за разглеждането на техните молби, както и за борба срещу незаконната миграция – две области, в които някои държави-членки са натоварени с непропорционална тежест поради своето географско разположение или демографско състояние;
21. настоятелно призовава Комисията да изгради система за наблюдение, за да се проверява дали правата на бежанците и лицата, търсещи убежище, се спазват при извършването на проверки на входните пунктове (или преди тях) съгласно Шенгенския граничен кодекс, така че евентуалните пропуски да могат да бъдат своевременно установявани;
22. подчертава ценността на мисиите на ЕС за наблюдение на изборите като важна стъпка във всеки процес на демократизация и добро управление и счита, че тези мисии следва да са част от по-широка рамка за подкрепа на дългосрочните процеси на демократизация; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да укрепи процедурите за последващи действия и мисиите за проверка на прилагането на препоръките на мисиите за наблюдение на изборите и подчертава в това отношение, че е изключително важно да се осигурят подходящи последващи действия във връзка с прилагането на тези препоръки; подчертава важноста на стратегиите за посредничество, предотвратяване и решаване на конфликти, както и на институционалното изграждане и създаването на капацитет за регионалните организации, като например Африканския съюз, който играе важна роля при операции по опазване и изграждане на мира; счита, че подкрепата за Африканския съюз следва да включва развитието на неговия капацитет за граничен контрол и предоставянето на помощ за всички мигранти, намиращи се в тежко положение; счита, че ефективното укрепване на ролята на регионалните организации, например Африканския съюз, Съюза за Средиземноморието или Източното партньорство, като фактори за разпространяване на мир и стабилност на регионално равнище ще насърчи регионалната интеграция и появата на трансгранични икономически зони;
23. отбелязва, че беше постигнат напредък в прилагането на Глобалния подход към миграцията, който има за цел да насърчава всеобхватни партньорства със страните на произход и с транзитните страни и поощрява взаимодействието между миграцията и развитието; подчертава необходимостта от по-нататъшно подобряване на използването на основните инструменти на Глобалния подход към миграцията (партньорства за мобилност, мисии в областта на миграцията, профили на миграцията, платформи за сътрудничество); подчертава продължаващата необходимост, целите на миграционната политика да се поставят в центъра на

политическия диалог със страните на произход и транзит, както и необходимостта от повишаване на съгласуваността между политиките в това отношение, по-специално с политиката за развитие; счита, че различните процеси на диалог следва да се рационализират, а същевременно взаимодействието между миграция и развитие да се укрепи; счита, че следва да се увеличат усилията за подпомагане на проекти за развитие в страните на произход и в транзитните страни, които повишават стандарта на живот в тези страни и регулаторния и институционалния им капацитет и укрепват тяхната инфраструктура, за да се управляват ефективно миграционните потоци, като същевременно се гарантира спазването на международните стандарти за закрила и прилагането на принципа на забрана за връщане;

24. подчертава важната роля на Глобалния форум за миграция и развитие, който предвижда структурирана рамка за насърчаване на задълбочен диалог и сътрудничество между правителствени и неправителствени участници, включително представители на гражданското общество;
25. изразява съжаление във връзка с факта, че при настоящите обстоятелства единственият възможен избор е суспендирането на споразумението за сътрудничество между ЕС и Либия, и счита, че суспендирането следва да бъде преустановено веднага след установяването на ново временно правителство, което желае да насърчава демократичното и основано на правата на човека прилагане на това споразумение, като целта е да се предоставя финансово подпомагане на африканските страни, за да се създадат реални алтернативи на миграцията и да се развива една по-ефективна система за управление на трудовата миграция в Либия, като се усъвършенстват уменията на мигрантите, които вече се намират в страната, като се увеличи капацитетът на Либия за привличане на мигранти и за тяхната социална и икономическа интеграция, по-специално на мигрантите от страните по южните ѝ граници, и като се създадат основните за една ефективна система за управление на миграцията в Либия; подчертава в този контекст необходимостта, ЕС да използва своето влияние, за да убеди Либия да позволи завръщането на ВКБООН в страната; счита, че споразуменията за програми за сътрудничество в областта на миграцията следва да се постигат с други страни в географска близост с ЕС с оглед на осигуряването на съвместна подкрепа, в съответствие с международните споразумения, за нестабилни съседни държави;
26. отбелязва, че при разрешаването на настоящата хуманитарна криза в северна Африка Frontex не може да бъде основният инструмент за справяне с породените от нея миграционни потоци от този регион, и призовава ЕС да предвиди бързи и координирани ответни действия като част от последователна и дългосрочна стратегия с цел преодоляване на политическия преход и нестабилността в държавите, овладявайки така първопричините за миграционните потоци; настоятелно призовава Съвета да състави план за действие за разпределяне на тежестта, който да подпомага презаселването на бежанците от региона, въз основа на клаузата за солидарност, предвидена в член 80 от ДФЕС, и да предостави подкрепа на разселените лица в съответствие с разпоредбите, предвидени в Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени

лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите-членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием; призовава Съвета спешно да пристъпи към приемането на Обща система на ЕС в областта на убежището и да завърши процедурите за съвместно вземане на решение във връзка със създаването на съвместна програма на ЕС за презаселване и с Европейския фонд за бежанци за периода 2008 -2013 г., както Парламентът препоръча през май 2010 г.; припомня на държавите-членки задължението им да спазват принципа на забрана за връщане;

27. подчертава ключовото значение на Европейския парламент за утвърждаването на свободата и демокрацията в съседните ни региони; в този контекст счита, че Европейският парламент следва да следи отблизо процеса на демократизация в южното Средиземноморие, и поради това предлага редовен ad hoc структуриран диалог със заместник-председателя/върховен представител с цел оценка на събитията в този регион и идентифициране по този начин на целите в краткосрочен и дългосрочен план, както и на съответно необходимите мерки за подкрепа;
28. настоява да се отдели неподправено внимание на диалозите за правата на човека и демокрацията в рамките на преразгледаната ЕПС; счита, че движенията и демонстрациите в подкрепа на демокрацията и насилственото им потушаване от страна на органите в страни като Тунис и Египет доказват, че диалозите за правата на човека и демокрацията в рамките на ЕПС не са били ефективни;
29. приветства приключването на преговорите по споразумението за реадмисия между ЕС и Турция и призовава за успешното завършване на всички етапи, необходими с оглед гарантирането на цялостното и възможно най-бързо прилагане на споразумението от всички страни;
30. призовава Комисията да задълбочи сътрудничеството с транзитните страни и страните на произход на незаконни имигранти чрез споразуменията, които са сключени или предстои да бъдат сключени от ЕС, както и по силата на двустранни споразумения, сключени между държави-членки и трети държави, с цел да се ограничи незаконната миграция и да се насърчи спазването на закона в полза на мигрантите и жителите на държавите-членки и страните на произход;
31. счита, че хармонизирането на статистическите данни за миграцията в сътрудничество с държавите-членки е от съществено значение за ефективното планиране, приемане, прилагане и оценяване на миграционната политика; подчертава значението на Европейската мрежа за миграцията, която би могла да има съществен принос в тази област;
32. подчертава неотложната необходимост от последователни, подробни и съпоставими статистически данни относно мигрантите, като се има предвид, че непрекъснатите промени в рамките на техния състав и естеството на настоящите миграционни потоци представляват истинско предизвикателство за лицата, които определят политиките и които се нуждаят от надеждни данни и информация, въз основа на които да вземат своите решения;
33. призовава Комисията да обсъди, като част от текущия преглед на ЕПС,

предоставянето на специално финансиране за развитието на обновена и силна икономическа програма в страните по ЕПС, включително програма за създаване на трудова заетост; счита, че със страните по ЕПС следва да бъде обсъдена пътна карта за привеждането на техните национални закони в областта на миграцията в съответствие със стандартите на ЕС, включително стандартите в областта на правата на човека, като например право на убежище, система за закрила на незаконните мигранти и равни права за всички мигранти; насърчава сключването на повече партньорски споразумения за мобилност със страни по ЕПС, освен съществуващите споразумения с Молдова и Грузия;

34. призовава за установяването на всеобхватна миграционна политика, свързана с всички стратегии и инструменти за развитие и основана на висока степен на политическа и оперативна солидарност, взаимно доверие, прозрачност, партньорство, споделена отговорност и обединени усилия, въз основа на общи принципи и конкретни действия, както и на залегналите в Договора от Лисабон ценности;
35. призовава Комисията да разработи всеобхватен подход към законната миграция, като взема предвид потребностите на европейския пазар на труда от работна ръка, както и капацитета на всяка държава-членка да приема и интегрира мигранти; счита, че една обща политика на ЕС в областта на законната миграция може да бъде стимул както за европейската икономика, така и за икономиките на страните на произход;
36. счита, че споразуменията с трети държави, които засягат няколко държави-членки на ЕС, следва да се договарят на европейско равнище при пълно спазване на член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
37. призовава институциите на ЕС и държавите-членки да координират по-ефективно помощта от донорите, така че да се гарантира по-цялостен и устойчив подход към управлението на миграционните потоци;
38. настоятелно призовава помощта за развитие да бъде отделена от управлението на миграционните потоци и че завръщането на мигрантите трябва да стане условие за помощта за развитие; подчертава, че помощта за развитие на ЕС следва да се стреми към премахване на причините за миграция, като например бедността, изменението на климата и глада;
39. подчертава добавената стойност, която Съюзът за Средиземноморието и инициативата за Източно партньорство биха могли да осигурят при разрешаването на въпросите, свързани с миграцията и нейните последици; призовава заместник-председателя/върховен представител и държавите-членки да положат повече усилия за постигането на пълноценното функциониране на Съюза за Средиземноморието; счита, че въпросът относно миграционните потоци следва да бъде приоритет за действията в рамките на Съюза за Средиземноморието и Източното партньорство;
40. призовава Европейския съюз да обмисли стъпки за преразглеждане на Инструмента за сътрудничество за развитие, Европейския фонд за развитие и Инструмента за хуманитарна помощ, така че да се увеличи положителното въздействие на

миграцията по отношение на насърчаване на човешкото развитие и демокрацията в нестабилни държави;

41. призовава към допълнителни усилия за насърчаване на съгласуваността на политиките за развитие в рамките на миграционната политика на ЕС и към въздържане от използване на официалната помощ за развитие (ОПР) за политики, насочени към възпиране и контрол на миграцията по начини, които включват нарушаване на правата на човека на мигрантите; въпреки това счита, че ОПР следва да се използва за по-нататъшно ефективно развитие, като по този начин се намалява миграцията, предизвикана от бедност, политическа нестабилност и политическо потисничество;
42. приветства Декларацията от Триполи, оповестена след приключването на Третата среща на върха Африка–ЕС, която потвърждава необходимостта от съвместни усилия за справяне с реалностите и предизвикателствата на миграцията и връзките ѝ с развитието;
43. призовава за по-ефективно партньорство с институциите за насърчаване на регионалната и икономическата интеграция, което може да допринесе също за намирането на трайни, дългосрочни решения на въпросите на миграцията юг-юг;
44. подчертава, че Комисията следва да извърши повече проучвания относно предизвиканата от климата миграция юг-юг, включително броя на засегнатите лица, уязвимите райони, миграционните движения и капацитета на приемащите страни; призовава също за насърчаване на изследователския капацитет на развиващите се страни;
45. подчертава значението на интегрирането на миграцията в националните стратегии за развитие на страните партньори с цел намаляване на бедността и постигане на ЦХР;
46. приветства създаването на Обсерватория на миграцията за страните от АКТБ като полезен инструмент за осигуряване на лицата, които определят политиките в страните от АКТБ, на данни и инструменти за подобряване на техните национални миграционни стратегии, а също и предложението за създаване на Обсерватория на миграцията, която да отговаря за постоянното и строго наблюдение на всички въпроси, свързани с миграционните потоци в Латинска Америка, под надзора и координацията на фондация „Европа – Латинска Америка и Карибския басейн“;
47. препоръчва финансовите ресурси за укрепване на „връзката между миграцията и развитието“ да се разпределят по-ефикасно; признава необходимостта от подобряване на разпоредбите за допълващо и навременно мобилизиране на различните инструменти за финансиране на външната дейност на ЕС;
48. подчертава необходимостта от задълбочаване на стратегиите за обвързване между помощ, възстановяване и развитие (ОПВР) с цел осигуряване на устойчиви решения за разселените лица и бежанците; признава значението на координирания хуманитарен отговор като предшественик на надеждната политика за развитие в страните след конфликти;

49. призовава заместник-председателя/върховен представител да инвестира в експертен опит и да установи ясен мандат за персонала както на равнище централно управление, така и на равнище делегации, с цел да се постигне по-добра координация на Тематичната програма за миграцията и убежището и географските програми по Инструмента за сътрудничество за развитие;
50. настоява за изясняване на съответните роли на ЕСВД и ГД „Развитие и сътрудничество“ и за координация между тях; настоятелно призовава ГД „Развитие и сътрудничество“ да играе водеща роля по време на програмния етап на миграционната политика;
51. подчертава, че е важно да се възприемат поуките от Тематичната програма за миграцията и убежището от гледна точка на политическия диалог на национално равнище, за да се гарантира по-последователно и ефективно планиране в контекста на стратегическите документи по страни и региони;
52. настоятелно призовава за увеличаване на усилията за намаляване на отрицателните последици от „изтичането на мозъци“ и напускането на специалисти, което засяга особено важни сектори като здравеопазване и образование; подчертава, че е важно да се насърчават „привличането на мозъци“, програмите за подпомагане на завръщането и циркулярната миграция, регулирането на практиките за набиране на персонал и подкрепата за изграждането на капацитет посредством мерки като развитието на професионалното обучение; изисква от Комисията да проучи дали схемите за циркулярна миграция са полезен инструмент и кои видове циркулиране (еднократно/повторяемо; краткосрочно/дългосрочно; спонтанно/управлявано) биха могли да доведат до най-добри резултати както за развиващите се, така и за развитите страни;
53. призовава Комисията, когато подготвя новите инструменти в областта на външната дейност за периода след 2013 г., да гарантира, че предлаганата структура дава възможност за взаимодействие и взаимно подсилване между стълба за развитие и стълба за сигурност и стабилност и осигурява бързо предоставяне на средства при спешни ситуации и на средства за възстановяване, бърза реакция за предоставяне на помощ и подпомагане за мигранти, намиращи се в тежко положение, по-специално онези, които са в много уязвимо положение, като например жените и непридружените непълнолетни лица, специални програми за предоставяне на активна подкрепа за малцинствата, включително религиозните и етническите малцинства и общностите на лесбийки, хомосексуалисти, бисексуални и транссексуални лица, които могат да са застрашени, предоставяне на убежище в ЕС на защитниците на правата на човека, намиращи се в тежко положение, и мерки за подкрепа с цел смекчаване на последиците от изменението на климата, обезлесяването, опустиняването и загубата на биологично разнообразие и запазване на икономическата и социална среда на засегнатите общности;
54. призовава за разработването на политики, които да отчитат специфичното положение на уязвимите групи, като например жените, децата и лицата с увреждания, и в широк смисъл за осигуряване на съответни инфраструктури, като например болници, училища, образователни съоръжения, както и необходимата

социална, психологична и административна подкрепа;

55. обръща внимание на важната роля на центрoвете за рехабилитация на жертвите на изтезания за успешното интегриране в ЕС на мигранти, в това число бежанци и лица, търсещи убежище; отбелязва със загриженост решението за постепенно преустановяване на финансирането по Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) за тези центровете в ЕС; призовава Комисията да гарантира, че финансирането за тези центровете няма да бъде намалено и няма да зависи единствено от държавите-членки;
56. призовава Комисията да публикува външната оценка на регионалните програми за закрила и да постави началото на разисквания относно това, дали тези програми следва да продължат да се прилагат;
57. що се отнася до мисиите по ОВППС/ОПСО, счита, както беше подчертано и от заместник-председателя/върховен представител, че би било важно да се допълват стратегиите за сигурност и стабилност с *ad hoc* стратегии за подкрепа по отношение на помощта за развитие и правата на човека, за да се гарантира премахването в дългосрочен план на основните причини за несигурност и нестабилност; в този контекст посочва, че един такъв всеобхватен подход изисква не само по-добра координация чрез ЕСВД, но и допълнителни *ad hoc* бюджетни кредити за подобни стратегии за подкрепа;
58. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, председателството на Съвета на Европейския съюз, председателя на Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, ЕИБ, правителствата и парламентите на държавите-членки, правителствата и парламентите на държавите кандидатки, правителствата и парламентите на държавите членки на EURONEST и EUROMED, Държавния департамент на САЩ, ЕБВР, Световната банка, МВФ, Африканския съюз, Панафриканския парламент, Международната организация по миграция и ВКБООН.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Предизвиканите от нестабилност миграционни потоци представляват предизвикателство за Европейския съюз. Войни и въоръжени конфликти, етническо напрежение, системно нарушаване на правата на човека, както и невъзможност да се практикува собствената религия, природни бедствия и липса на работещи икономически и демократични структури са основните причини за този вид миграционни потоци. Подобно явление е особено тревожно, защото може да породи или да задълбочи напрежението не само между страните на произход и страните на местоназначение, но също така и между страните на произход и транзитните за мигрантите страни.

За да отговори ефикасно на посоченото предизвикателство, Европейският съюз трябва да осъществи политика на превенция, като приложи най-подходящите за директно въздействие върху причините за нестабилност инструменти на външната политика, така че емиграцията да се превърне във възможност вместо в драматична необходимост.

Европейската политика за управление на миграционните явления следва да се подкрепи от измерение на сътрудничество за разработването на по-обща политическа визия, която да включва аспекти на сигурността, регионалното сътрудничество, двустранните споразумения с държавите на произход и транзитните държави, защита на правата на човека и демократизацията.

Аспектите на икономическото развитие и постигането на Целите на хилядолетието в действителност са тясно свързани с политическата стабилност, със спазването на принципите на правовата държава и като цяло с демократичните принципи, както и със съществуването на регионално и на глобално равнище на ефикасни механизми за предотвратяване на конфликти, посредничество и поддържане на мира.

Европейската външна политика следва да допълва и да си взаимодейства с политиката в областта на имиграцията, като се съсредоточи върху източниците на нестабилност и структурните трудности на страните на произход. Необходимо е също така да се установи постоянен диалог с транзитните страни, така че потоците да могат да бъдат управлявани и да се даде възможност и в тези страни да се прилагат по същия начин международните стандарти в областта на правата на човека и имиграцията.

Обхватът на посочената мисия ще изисква значителни ресурси, които трудно могат да бъдат осигурени на този труден за държавите-членки и за Европейски съюз като цяло от гледна точка на балансите етап. Следователно от съществено значение е да се координират инициативите на Европейския съюз с други основни сили като Съединените щати, Китай, Япония и страните с бързо развиващи се икономики, които в бъдеще ще фигурират сред големите донори.

Възможно е все пак, включително в рамките на кратък период, Европейският съюз да действа ефикасно като използва оптимално собствените си финансови ресурси и съществуващата институционална структура. Определените в доклада сектори за намеса са следните:

- в рамките на споразуменията за сътрудничество за развитие транзитните страни и страните на произход трябва да бъдат насърчавани да постигат условия на повече икономическа и институционална стабилност, включително чрез обвързване на получаването на помощи с изпълнението на определени условия;
- освен инициативите за мониторинг на изборния процес, които са от съществено значение за процесите на демократизиране и подобряване на „доброто управление“, ЕС следва да засили собствените си усилия за уреждането и предотвратяване на конфликти в сътрудничество с регионалните организации, като Африканският съюз;
- следва да се договорят двустранни споразумения в областта на имиграцията с транзитните страни;
- в рамките на Европейската политика на съседство следва да бъде разработена икономическа програма, включваща специални мерки за увеличаване на равнището на заетост на партньорските държави; едновременно с това тези държави следва да бъдат насърчавани да синхронизират националните си законодателства в областта на имиграцията с международните стандарти;
- Европейският съюз следва да призове Съюза за Средиземноморието да разгледа приоритетно въпросите, свързани с предизвиканите от нестабилност миграционни потоци;
- накрая, при подготовката на нови инструменти за външно действие за периода след 2013 година Комисията следва да подобри взаимодействието между стълба на развитие и този на стабилност и сигурност, като предвиди още по-бързи и ефикасни механизми и следователно като позволи на Европейския съюз да се намесва бързо в защита на малцинствата, включително религиозните малцинства или други групи, жертви на ситуации на нестабилност.

Предложените мерки представляват начален отговор на миграционните явления, които се основават на огромните различия в равнището на развитие, в качеството на демократичните институции, в спазването на правата на човека и в демографската структура между държавите от ЕС и някои съседни държави. По тази причина е наложително да бъде започнат дебат, с цел по-добро опознаване на всеки аспект на миграционните явления и на структурните предпоставки за тях.

Това може да позволи на Европейския съюз да очертае последователна и ефикасна политика в областта на потоците от държавите на произход и транзитните държави и да вземе решение по въпроса, колко и как да инвестира в тези държави, за да компенсира тяхното вътрешно напрежение, дължащо се на демографски и социални причини, като по този начин допринесе за създаването на условия за стабилност.

4.3.2011

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ(*)

на вниманието на комисията по външни работи

относно миграционните потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС
(2010/2269(INI))

Докладчик по становище (*): Corina Crețu

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 50 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

Връзка между миграцията и развитието

1. изразява загриженост, че в момента в света има около 38 нестабилни държави (Индекс на провалилите се държави за 2010 г. на Фонда за мир), в които са засегнати 1 милиард души (Световна банка); отбелязва факта, че нестабилните държави са най-уязвими спрямо вътрешни и външни, както политически, така и икономически сътресения и че нестабилността на държавата допринася за миграционния процес; призовава Комисията да възприеме по-инициативен подход, който позволява миграцията от нестабилни държави, и да приеме стратегия за създаване на средносрочни и дългосрочни работни места и постигане на благосъстояние в страните на произход;
2. счита, че принудителната миграция е резултат, наред с другото, от провала на икономиките, обедняването на населението, нарушаването на правата на човека, влошаването на околната среда, нарастващите различия между богати и бедни страни, гражданските войни, войните за контрол на природни ресурси и политическото преследване;
3. подчертава, че ЕС има ключова роля за превръщане на миграцията в движеща сила за развитие; застъпва становището, че едни последователни, ориентирани към развитието действия могат да спомогнат за справяне с дълбоките причини за миграционните потоци, а миграцията може да допринесе за засилване на

икономическия растеж и социалната ангажираност, както и за стимулиране на управленските реформи в страните на произход;

4. отбелязва, че паричните преводи представляват вторият по големина източник на външно финансиране за развиващите се страни, и че те допринасят и за насърчаване на финансовия сектор, привличане на инвестиции и създаване на работни места; във връзка с това застъпва становището, че усилията за намаляване на разходите за парични трансакции, създаване на благоприятна икономически и финансови условия и повишаване на прозрачността следва да продължат; подчертава, че паричните преводи в никакъв случай не бива да се отчитат като стойности, принадлежащи към ОПР;
5. призовава ЕС да въведе политики за подкрепа на приходящите потоци парични преводи, включително такива, които дават възможност на мигрантите да отварят сметки в чужда валута в развиващите се страни, и данъчни стимули за привличане на повече парични преводи;
6. признава основната роля на диаспората за насърчаване на развитието на капацитет и усилията за стабилизиране в родните страни; призовава към по-тесно сътрудничество и съгласуване на политиките между институциите в развиващите се страни и държавите-членки на ЕС с оглед ангажиране в по-голяма степен с диаспората, като основен компонент на гражданското общество, както и улесняване и подкрепяне на връщането;
7. настоятелно призовава за увеличаване на усилията, насочени към намаляване на отрицателните последици от „изтичането на мозъци“ и напускането на специалисти, което засяга особено важни сектори като здравеопазване и образование; подчертава значението на насърчаването на привличането на мозъци, програмите за подпомагане на завръщането и циркулярната миграция, регулирането на практиките за набиране на персонал и подкрепата за изграждането на капацитет посредством практики като например развитие на професионалното обучение; изисква от Комисията да проучи дали схемите за циркулярна миграция са полезен инструмент и кои видове циркулиране (еднократно/повторяемо; краткосрочно/дългосрочно; спонтанно/управлявано) биха могли да доведат до най-добри резултати както за развиващите се, така и за развитите страни;
8. подчертава, че миграцията на здравните работници създава трудности, тъй като развиващите се страни понастоящем губят до 70 % от работната сила в този сектор, като това има отрицателни финансови последици, тъй като инвестираните в обучение средства се губят, това може да доведе до напускане на персонал от цели системи за здравеопазване и сериозно възпрепятства прилагането на световните здравни инициативи (СЗИ);
9. отбелязва, че броят на хората в нестабилни държави, разселени в резултат на конфликти, нарушаване на човешките права и промени в климата, се е повишил; призовава към укрепване на инициативите, насочени към подпомагане на разселените лица, с цел подобряване на условията им на живот и улесняване на интеграцията им; настоява за предприемане на действия за осигуряване на ефективна защита на бежанците и вътрешно разселените лица;

10. изисква държавите-членки и Комисията да поемат ангажимент за справяне със структурните причини за миграцията посредством всеобхватен подход, основан на съгласуваност на политиките за развитие, който предоставя политическо пространство, за да могат развиващите се страни да подкрепят своите потребности за устойчиво развитие, което представлява начин за намаляване на незаконната миграция, като гарантират приличен доход, мир и демокрация за населението;
11. призовава за разработването на политики, които отчитат специфичното положение на уязвимите групи като например жените, децата и лицата с увреждания и във връзка с това за създаване на съответни инфраструктури като например болници, училища, образователни съоръжения, както и за необходимата социална, психологична и административна подкрепа;
12. подчертава важната роля на Глобалния форум за миграция и развитие, който предвижда структурирана рамка за насърчаване на задълбочен диалог и сътрудничество между правителствени и неправителствени участници, включително представители на гражданското общество;
13. призовава всички държави-членки и развиващия се свят да приемат справедливи и прозрачни процедури, които улесняват достъпа на мигрантите до заетост в съчетание с достойни условия на труд, здравеопазване и социална защита; също така предупреждава за спешната необходимост от разглеждане на гражданските права на работниците мигранти, както се посочва в доклада на МОТ от 2009 г. „Цената на принудата“ с оглед на факта, че работниците мигранти често са най-лошо платени, а в крайни случаи, както се случва в Залива, са принуждавани да живеят в трудови лагери след като паспортите им са били отнети; настоятелно призовава Комисията да вземе предвид препоръките за политики, приети на Срещата на висшите длъжностни лица от Африка и ЕС по въпросите на миграцията, мобилността и трудовата заетост (15–17 септември 2010 г.);
14. настоятелно призовава помощта за развитие да бъде отделена от управлението на миграционния поток и че завръщащата се миграция трябва да стане условие за помощта за развитие; подчертава, че помощта за развитие на ЕС следва да се стреми към премахване на причините за миграция като например бедността, промяната на климата и глада;
15. призовава към установяването на всеобхватна миграционна политика, свързана с всички стратегии и инструменти за развитие и основана на висока степен на политическа и оперативна солидарност, взаимно доверие, прозрачност, партньорство, споделена отговорност и обединени усилия, посредством общи принципи и конкретни действия, както и на залегналите в Договора от Лисабон ценности;
16. признава историческата полза, която миграцията е донесла на Европа – по-специално факта, че стотици хиляди европейски мигранти са били приети в различни моменти от историята и значителните преимущества, които настоящата миграция към ЕС донесе в много области на развитие; също така отчита принципа на историческа взаимност, който е въплътен в популяризирането и зачитането на правата на човека на мигрантите, техния прием и интеграция в страните на

пребиваване и завръщане;

17. призовава Европейския съюз да обмисли стъпки за пригаждане на Инструмента за сътрудничество за развитие, Европейския фонд за развитие и Инструмента за хуманитарна помощ, така че да е възможно да се увеличи положителното въздействие на миграцията по отношение на насърчаване на човешкото развитие и демокрацията в нестабилни държави;
18. призовава към допълнителни усилия за насърчаване на съгласуваност на политиките за развитие в рамките на миграционната политика на ЕС и към въздържане от използване на ОПР за политики, насочени към възпиране и контрол на миграцията, по начини, които включват нарушаване на правата на човека на мигрантите; въпреки това счита, че тя следва да се използва за по-нататъшно ефективно развитие, като по този начин се намалява миграцията предизвикана от бедност, политическа нестабилност и политическо потискане;
19. приветства Декларацията от Триполи, оповестена в края на Третата среща на върха Африка-ЕС, която потвърждава съвместните усилия за справяне с реалностите и предизвикателствата на миграцията и връзките ѝ с развитието;
20. призовава за по-ефективно партньорство с институциите за насърчаване на регионалната и икономическата интеграция, което може да допринесе също за намирането на трайни, дългосрочни решения на въпросите на миграцията юг-юг;
21. подчертава, че Комисията следва да направи повече проучвания относно предизвиканата от климата миграция юг-юг, включително броя на засегнатите лица, уязвимите райони, миграционните движения и капацитета на приемащите страни; призовава също за насърчаване на изследователския капацитет на развиващите се страни;
22. подчертава значението на интегрирането на миграцията в националните стратегии за развитие на страните-партньори с цел намаляване на бедността и за постигане на ЦХР;
23. приветства създаването на Обсерватория на миграцията за страните от АКТБ като полезен инструмент за осигуряване за създателите на политики в страните от АКТБ на данни и инструменти за подобряване на техните национални миграционни стратегии, а също и предложението за създаване на Обсерватория на миграцията, която да отговаря за постоянното наблюдение отблизо на всички въпроси, свързани с миграционните потоци в Латинска Америка, под надзора и координацията на фондация „Европа – Латинска Америка и Карибския басейн“;
24. препоръчва финансовите ресурси за укрепване на „връзката между миграцията и развитието“ да се разпределят по-ефикасно; признава необходимостта от подобряване на взаимно допълващо се и навременно мобилизиране на различните инструменти за финансиране на външната дейност на ЕС;
25. подчертава необходимостта от задълбочаване на стратегиите за ОПВР („обвързване между помощ, възстановяване и развитие“) с цел осигуряване на устойчиви

решения за разселените лица и бежанците; признава значението на координирания хуманитарен отговор като предшественик на надеждната политика за развитие в страните след конфликти;

26. призовава върховния представител да инвестира в експертен опит и да установи ясен мандат за персонала както на равнище централно управление, така и на равнище делегации, с цел да се постигне по-добра координация на географските програми по Тематичната програма за миграцията и убежището и Инструмента за сътрудничество за развитие;
27. настоява за изясняване на съответните роли на Европейската служба за външна дейност и ГД „Развитие и сътрудничество“ на Комисията и за координация между тях; настоятелно призовава ГД „Развитие и сътрудничество“ да играе водеща роля по време на програмния етап по отношение на миграционната политика;
28. подчертава значението на извличането на поуки от Тематичната програма за миграцията и убежището, от гледна точка на политическия диалог на национално равнище, за да се гарантира по-последователно и ефективно планиране в контекста на стратегическите документи за страната и региона.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.3.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 19 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Fiona Hall, Cristian Dan Preda
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jolanta Emilia Hibner

1.3.2011

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно миграционните потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС
(2010/2269(INI))

Докладчик по становище: Franziska Keller

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че миграцията като съществуващо отдавна световно явление допринесе за обмена на идеи, но също така доведе до предизвикателства, свързани с интеграцията в приемащите общества, като по този начин беше съпроводена както от културното и икономическо обогатяване на Европейския съюз, така и от въпроси и проблеми относно социалното приобщаване и адаптация; като има предвид, че ЕС се нуждае от значителна, но контролирана имиграция, с оглед на застаряващото население и разрешаването на други социални и икономически предизвикателства
- Б. като има предвид, че в миналото миграционните потоци променяха своята траектория в зависимост от мястото на упражняване на натиск, но никога не са преставали, и като има предвид, че миграцията не може да бъде прекратена, но има вероятност през следващите десетилетия да се измени по размер и сложност, като затова спрямо нея трябва да бъде предприет подход, така че да се избегне човешкото страдание,
- В. като има предвид, че миграцията е породена от редица причини, които са еволюирали и които се увеличават с времето, в това число бедност, липса на перспективи и доход, репресия, нестабилни социални ситуации, природни и породени от човека бедствия и размирици, война, несправедливост, нападки срещу

свободите и лишаване от тях, междудържавни или вътрешнодържавни конфликти, преследване въз основа на религиозни убеждения, етнически произход или сексуална ориентация, дискриминация и лишаване от собственост на културни групи/малцинства (конфискация на земи и др.), промени в околната среда, по-специално на климата, желание за обединение на семейството и надежда за по-добро бъдеще, експлоатацията на ресурсите, предполагаемото увеличаване на бруталните престъпления и корупцията и разрушаването на околната среда в ущърб на условията на живот на местното население; всички тези фактори са основни причини за масови миграционни потоци и нестабилност и много често са взаимосвързани,

- Г. като има предвид, че потоците от имигранти вследствие на нестабилността, които приемат формата на незаконна имиграция, оказват повече натиск върху тези държави-членки, които географски са разположени край външните граници на ЕС,
- Д. като има предвид, че понастоящем вече не е възможно да се избягва задълбоченият размисъл относно проблема на миграцията и като има предвид, че всички страни са засегнати от движения на населението, било то като страни на произход или като транзитни или приемащи страни,
- Е. като има предвид, че първостепенната цел на миграционната политика на ЕС следва да бъде проучването на причините за миграция и намиране на трайни и устойчиви решения на предизвикателствата, свързани с миграцията, като организирания трафик на мигранти, в страните на произход и транзит и приемащите държави-членки, с оглед постигане на по-ефективна политика по отношение на имиграцията и интеграцията и изграждане на просперираща Европа съвместно с имигрантите при пълно зачитане на универсалните ценности на човешко достойнство, свобода, равенство и солидарност, Хартата на основните права и Европейската конвенция за правата на човека,
- Ж. като има предвид, че в политиките на ЕС следва да бъде отделено специално внимание на най-уязвимите мигранти, по-специално непридружените непълнолетни и малолетни лица,
- З. като има предвид, че повечето мигранти, чиито мотиви са свързани с околната среда, не излизат извън границите на своята страна или не напускат своя регион, и като има предвид, че малцина сред тях всъщност идват в ЕС в търсене на закрила,
- И. като има предвид, че законната миграция е процес, който е най-благоприятен за лицата, които желаят да се преместят от тяхната страна на произход, и приемащата страна,
 - 1. приветства неотдавнашните предложения на Комисията за законна миграция, насочени към лица, различни от лицата, търсещи убежище, и я насърчава да разработи допълнителни инструменти, да установи обща имиграционна политика, да управлява икономическата миграция с оглед насърчаване на икономическия и социалния напредък в приемащите и транзитните страни и страните на произход и да укрепи социалното сближаване, като подобри интеграцията на мигрантите; изтъква необходимостта от подходяща информация относно възможностите за

законна имиграция в ЕС с оглед предотвратяване на незаконната миграция, по-добро използване на режимите на ЕС за законна имиграция, изясняване на настоящите перспективи и възможности в рамките на ЕС и развенчаване на фалшивата надежда, давана от трафикантите, като по този начин ограничи печалбите, извлечани от организираната престъпност и трафика на хора поради необходимостта за мигриране; призовава Комисията да насърчи мерки за защита на уязвимите групи и лица (основно жени и деца), които често стават жертви на трафик и социална експлоатация и настоятелно приканва Комисията да изгради информационни центрове в трети страни относно възможностите за миграция към ЕС; призовава при все това за балансиран подход между насърчаването на легалната миграция в ЕС и предоставянето на гаранции, че Съюзът има капацитет да приеме и успешно да интегрира мигрантите;

2. призовава държавите-членки да работят в дух на сътрудничество със страните извън ЕС с цел да се осигури, че информацията относно законната миграция е лесно достъпна и че законната миграция се популяризира активно;
3. счита, че е налице необходимост от допълнително проучване на миграцията, предизвикана от изменението на климата, по-специално миграцията в рамките на отделните страни и регионалната миграция в или към развиващи се страни, както и механизмите за закрила на засегнатите от нея хора, с оглед по-дълбоко вникване в динамиката на свързаната с климата миграция и разселване; отправя искане към Комисията да разгледа проблема за свързаната с околната среда и климата имиграция, като вземе предвид заплахите, произтичащи от изменението на климата за сигурността и благосъстоянието на хората и разгледа възможността да се позволи на тези мигранти да кандидатстват за допълнителна временна закрила, докато не бъдат намерени по-дълготрайни решения;
4. призовава Европейския съюз и държавите-членки да предприемат действия както на национално, така и на международно равнище, за да насърчат страните на произход на мигрантите да приемат и приложат мерки и политики, които създават условия за социалното, икономическо и демократично развитие на тези страни и не принуждават техните граждани да емигрират; призовава Съюза и държавите-членки да предприемат необходимите стъпки, за да финансират тяхното развитие, по-специално своевременно да постигнат целта 0,7% от техния БВП да се предоставя за помощ за развитие;
5. призовава Комисията да положи допълнителни усилия по отношение на развитието и демократизацията на страните на произход и да насърчи принципа на правовата държава, с цел да се предприемат действия срещу първопричините за проблемите, свързани с миграцията,
6. приканва Комисията да изготви система за наблюдение, за да провери съблюдаването на правата на бежанците и лицата, търсещи убежище, при осъществяване на проверки на входните пунктове (или преди тях) съгласно Шенгенския граничен кодекс, така че своевременно да бъдат установени евентуалните пропуски;
7. насърчава създаването на центрове за информация и управление на миграцията

извън ЕС, с цел да се предостави помощ на третите държави, които са страни на произход или транзитни страни, при определянето на миграционната им политика в отговор на загрижеността на потенциалните и завръщащите се мигранти, да се предоставят насоки относно законната имиграция както и за възможностите за работа и условията на живот в страната на местоназначение и да се окаже помощ при професионалното обучение за бъдещи мигранти, въз основа на опита, натрупан в рамките на пилотния проект в Бамако, Мали (Център за информация и управление на миграцията); призовава Комисията да предоставя на съответната комисия на ЕП редовни доклади относно новите инициативи за създаване на подобни центрове;

8. счита, че хармонизирането на статистическите данни за миграцията в сътрудничество с държавите-членки е от съществено значение за ефективното планиране, приемане, прилагане и оценяване на миграционната политика; подчертава значението на Европейската мрежа за миграцията, която би могла да има съществен принос в тази област;
9. подчертава неотложната необходимост от последователни, подробни и съпоставими статистически данни относно мигрантите, като се има предвид, че непрекъснатите промени и естеството на настоящите миграционни потоци представляват истинско предизвикателство за лицата, които определят политиките и които се нуждаят от надеждни данни и информация, въз основа на които да вземат своите решения;
10. отправя искане за открит и цялостен анализ на визовата политика на ЕС като цяло, за да се изяснят нейните последици за бежанците и лицата, търсещи убежище; счита, че ЕС следва да осигури висок стандарт на приемането, закрилата и интегрирането на лицата, търсещи убежище, и да гарантира достъпа до здравни грижи за мигрантите без документи и по-специално за бременните жени и децата; счита, че в случаите, когато държавите-членки сътрудничат с частни структури в областта на издаването на визи, лицата, кандидатстващи за бежанска виза, следва да продължат да има пряк достъп до представителствата на държавите-членки в чужбина; припомня, че следва да се отдели специално внимание на свободното движение на хора като основно право, което е гарантирано за гражданите на Европейския съюз;
11. припомня, че добре управляваната законна миграция може да бъде също от полза за третите държави чрез паричните преводи, които имигрантите изпращат в своите държави на произход; освен това подчертава значението на подкрепата за инициативи, които са предназначени да насърчават участието на мигранти в проекти в областта на развитието и обучението в техните страни на произход;
12. отправя искане към Комисията да разработи постоянна система за всички дейности на FRONTEX, свързани с управление на миграционни потоци; счита, че измерението, свързано с човешките права на операциите на FRONTEX, трябва ясно да бъде включено в текста на изменения текст на регламента относно FRONTEX, по-специално правото на дадено лице да напуска своята страна, забраната за връщане и правото на убежище; приветства успешната дейност на FRONTEX и нейното сътрудничество с държавите-членки за прилагане на общата европейска система за убежище и също така приветства създаването на Европейска служба за

подкрепа в областта на убежището; счита, че дейността и операциите на FRONTEX и Европейската служба за подкрепа в областта на убежището следва да бъдат стабилни и постоянни, с цел да се предостави необходимата подкрепа на държавите-членки, които са засегнати в особено висока степен. подчертава необходимостта от по-дълбока солидарност между всички държави-членки на ЕС, по-специално по отношение на най-уязвимите от тях, от по-ефикасна координация на политиките и от споделяне на тежестта;

13. привлича вниманието към важната роля на централните за рехабилитация на жертвите на изтезания за успешното интегриране в ЕС на мигранти, включително бежанци и лица, търсещи убежище; отбелязва със загриженост решението за постепенно преустановяване на финансирането за тези центрове в ЕС в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ); призовава Комисията да гарантира, че финансирането за тези центрове ще продължи да се предоставя в настоящия му размер и няма да зависи единствено от държавите-членки;
14. заема становището, че споразуменията с трети държави, които засягат няколко държави-членки на ЕС, следва да се договарят на европейско равнище при пълно зачитане на член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
15. призовава Комисията да публикува външната оценка на регионалните програми за закрила и да постави началото на разисквания относно това, дали тези програми следва да продължат да се прилагат.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.2.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 19 - : 3 0 : 16
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttill, Carlos Coelho, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edit Bauer, Leonidas Donskis, Monika Hohlmeier, Станимир Илчев, Franziska Keller, Cecilia Wikström
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Marina Yannakoudakis

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	16.3.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 53 -: 1 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Ernst Strasser, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Кристиан Вигенин, Graham Watson
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Malika Benarab-Attou, Евгени Кирилов, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Alf Svensson, Luis Yáñez-Barnuevo García, Janusz Władysław Zemke
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Marije Cornelissen, Marie-Christine Vergiat